

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 9 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov, indeholdende Tillæg til Lyende-Loven.

Dette Valg foretoges efter Reglerne for Forholdstalsvalg paa Begjæring af Brix, Bærensen, Carstensen, Dahl, Dinesen, Falbe-Hansen, Gad, E. Hage, S. Hage, H. E. Holch, Ingerslev, N. P. Jensen, Paulsen, Rosen, Scharling, Scheel og Schou.

Der afgaves i Alt 79 Stemmesedler, og da der skulde vælges 9 Medlemmer, var Forholdstallet altsaa 8.

Valgte bleve følgende Medlemmer i følgende Orden: Hansen (Svendborg Amts 2den Valgkreds), Brix, Schjøth, H. E. Holch, S. Holm, Nielsen-Grøn, Carstensen, P. Andersen og Dusen. (S. P. Christensen 5 Stemmer, Hansen Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds 1 Stemme. 1 Stemmeseddel var udtømt, da den kom til Oplæsning).

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om den personlige Kommuneskat m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1839—64.)

Ordføreren for Forslagsstillerne (Vøjsen): Det er vistnok Alle bekendt, at de politiske Forhold i Norge og de tilsvarende Forhold herhjemme have ikke faa Lighedspunkter, idet der nemlig i Forholdet mellem det norske Storting og den norske Regjering finder lignende Uenigheds- og Modsetningsforhold Sted som mellem Flertallet i det danske Folkething og den danske Regjering. Det er derfor ret interessant — og Tanken ledes ved det her foreliggende Lovforslag udtrykkelig derpaa — at der i den sidste forløbne Stortingssamling i Vinteren 1881—82 indtraf en lille Episode, som gjorde, at det lykkedes at faae gennemført et Forslag, herørende affuracat det Samme som det her foreliggende. Midt under den stærkeste og bitterste Kamp indtraf der et saadant Dieblits Blifstille, et

saadant Vaabenhvilens Intermezzo, hvorunder det lykkedes at gennemføre en Sag af virkelig omfattende Betydning for det norske Samfund. Dette skete nemlig derved, at Kjøbstadsrepræsentanter i Stortinget henvendte sig til Landborepræsentanter og tilbød visse Indrømmelser paa et foreliggende privat Lovforslag angaaende den kommunale Beskatning saavel paa Landet som i Byerne, og ved Hjælp af denne Tilnærmelse fra Kjøbstadsrepræsentanternes Side lykkedes det da at opnaa Enighed om denne Sag og føre den igjennem, saaledes at der kom en endelig Lov derom. Det er ikke her Diemedet at give udførlige Oplysninger om Indholdet af den nugjældende norske kommunale Skattelovgivning; dog vil jeg under Omtalen af de tilsvarende Punkter i det her foreliggende Lovforslag faae Leilighed til at komme lidt nærmere tilbage til enkelte Punkter deraf. Jeg veed nu ikke, om den, der har angivet sig som Bestefader til det foreliggende Lovforslag, har haft nogen Veiledning af Begivenhederne i det norske Storting sidste Vinter, men i ethvert Tilfælde har jeg deri søgt et Bærsel om, at det ogsaa skulde være muligt i den danske Rigsdag at faae tilveiebragt et saadant Dieblits Blifstille, hvorunder det ved tilsvarende Smødefkommen fra de forskellige Sider kunde lykkes at gennemføre en Sag af en saa virkelig stor Betydning som den foreliggende. Jeg skal da sige til, at det foreliggende Lovforslag er blevet til ved en saadan Smødefkommen fra to tidligere hindsanden mere stærkt modstaaende Ansuelser, og det har derfor Karakter af et Kompromisforslag. Jeg skal i Sammenligning med det norske Forslag gjøre opmærksom paa, at de Indrømmelser, der ere gjorte i det foreliggende Forslag fra Venstres Side, rigtig nok ere ulige langt mere vidtgaaende end de, som Stortingssflertallet gjorde overfor Kjøbstadsrepræsentanterne i Norge. Der var imidlertid en lille Begivenhed, som knyttede sig dertil, som jeg endnu vil omtale, idet nemlig det Kompromisforslag overhovedet ikke blev fremsat som saadant i Stortinget, førend man havde en skriftlig Erklæring fra den norske Regjering om, at Forslaget i den Skikkelse vilde blive accepteret. Det vilde vistnok have gjort det foreliggende Lovforslag endnu mere interessant, dersom vi kunde have mødt med en saadan Erklæring fra den danske Regjerings Side om, at den vilde acceptere Forslaget i den Form, der nu er tilveiebragt ved dette Kompromis. En saadan Erklæring have vi ikke, men da vi ere saa lykkelig stillede her i Danmark, at vi ikke behøve at forhandle skriftlig med Regjeringen, saaledes som man maa i Norge, af-